

Thư Đức Giám quản - Tháng 2 năm 2013

Trở thành một người trong chúng ta, Chúa Kitô đã mặc lấy bản tính nhân loại thật sự.

Trong bức thư này, Cha Giám quản mời gọi chúng ta tìm hiểu, làm quen và yêu mến Nhân tính Thánh thiện của Chúa Kitô trong cuộc sống công khai của Người, qua các trình thuật Tin Mừng.

14-05-2013

Các con thân mến, Nguyễn xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Việc suy nghĩ về tình yêu bao la của Chúa dành cho nhân loại, thể hiện qua Mầu nhiệm Nhập thể, đánh động chúng ta [1]. Thánh Josemaria đã khởi đầu bài giảng "Hướng về sự thánh thiện" như vậy, và Cha nghĩ rằng chúng ta cũng nên có thái độ nội tâm đó khi đọc Kinh Tin kính. Với lòng biết ơn sâu sắc, chúng ta tuyên xưng niềm tin khi xác tín rằng Ngôi Lời Vĩnh cửu của Thiên Chúa đã nhập thể trong lòng Trinh Nữ Maria, bởi quyền phép Chúa Thánh Thần, và đã làm người! Khi đọc những lời này, chúng ta cúi đầu sâu xuống - và thậm chí còn quỳ gối, hai lần trong năm - như Đức Thánh Cha đã chia sẻ trong một buổi tiếp kiến gần đây: «vì tấm màn che giấu Thiên Chúa đã được gỡ lên, để mầu nhiệm cao cả và không thể tiếp cận đến với chúng ta: Thiên Chúa trở thành Emmanuel,

"Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta". Khi chúng ta nghe nhạc Thánh Lễ do các nhà soạn thánh nhạc vĩ đại viết, [...] chúng ta nhận ra ngay âm nhạc ngưng lại cách đặc biệt ở câu này, như thể tìm cách diễn đạt qua ngôn ngữ quốc tế của âm nhạc những gì lời lẽ không thể diễn tả hết: đó là mầu nhiệm lớn lao Thiên Chúa xuống thế làm người.» [2]

Trong những tuần qua, chúng ta được Phụng vụ dẫn dắt theo bước chân Chúa Giêsu trên trần gian: từ xứ một Nagiarét đến các ngã đường Giuđê và Galilê. Cha đề nghị các con suy ngẫm mầu nhiệm lớn lao Thiên Chúa nhập thể bằng cách dừng lại ngắm nhìn những khoảng khắc khác nhau trong cuộc đời trần gian của Chúa chúng ta. Vì Chúa Giêsu không những được sinh ra thật sự ở Bêlem, mà Ngài còn sống cùng chúng ta hơn ba mươi năm trong cuộc đời của một con người thực thụ. Thánh Josemaria mời gọi chúng ta cảm tạ

Chúa vì Người đã nhận lấy thân phận con người và mang lấy mọi chiều kích của thân phận đó. Ngài nhấn mạnh: *Thiên Chúa không phải đội lốt con người*: Nhưng Người đã nhập thể [3]. Công đồng Vatican II nhắc chúng ta là Con Thiên Chúa «đã lao động với bàn tay con người, đã suy nghĩ với tâm trí con người, đã hành động với ý chí con người, đã yêu thương với một trái tim con người. Được Đức Trinh Nữ Maria sinh ra, Ngài đã thật sự trở nên một người trong chúng ta, giống chúng ta mọi điểm, ngoại trừ tội lỗi.» [4]

Trong lúc chúng ta suy tư về cuộc đời của Chúa Giêsu, điều quan trọng là «phải tìm lại sự thán phục trước mầu nhiệm này, và hãy để mình được bao trùm bởi sự vĩ đại của sự kiện này: Thiên Chúa, Thiên Chúa thật, Đấng Sáng tạo muôn loài, đã rảo qua các nẻo đường của con người chúng ta, đã đi vào thời gian của nhân loại, để thông truyền cho chúng ta chính sự

sống của Ngài (xem 1 Ga 1, 1-4).» [5]
Với sự giúp đỡ của ân sủng, chúng ta
hãy đào sâu những gì phát sinh từ
việc Chúa đã làm một con người
hoàn hảo: Chúa Giêsu nêu gương cho
chúng ta về cách chúng ta phải cư xử
trong mỗi lúc, phù hợp với phẩm giá
mà Ngài đã dành cho chúng ta, tức là
như những người con thật sự của
Thiên Chúa. Chúng ta hãy nhớ những
bài học hính yếu mà năm phụng vụ
mang lại cho chúng ta, như thể luôn
là những bài học mới mẻ. Chúng ta
hãy cố gắng thấm nhuần các bài học
ấy, nỗ lực áp dụng trong cuộc sống
hằng ngày: đó là con đường chắc
chắn - ngoài ra không có con đường
nào khác - để nên thánh như Chúa đã
mời gọi tất cả Kitô hữu, như chính
Ngài đã nói trong Tin mừng: *«Thầy là
Đường, là Sự Thật và là Sự Sống.
Không ai đến được Chúa Cha mà
không qua Thầy.»* [6]

Từ khi còn rất trẻ, Thánh Josemaria
đã chỉ con đường theo Chúa Kitô

trong cuộc sống thường ngày cho những ai Ngài tiếp xúc trong công tác mục vụ, hoặc những người mà chính Ngài đi tìm để đem họ về lại với Thiên Chúa - vì không thể nghỉ ngơi trong công tác tông đồ. Chúa đã ban cho Ngài một ánh sáng đặc biệt để khám phá ra nội dung cứu độ trong cuộc sống của húa Kitô ở Nagiarét, nội dung mà Sách Giáo lý Hội Thánh Công giáo khẳng định: «cho phép mọi người kết hợp với Chúa Giêsu qua những sự kiện bình thường nhất trong cuộc sống». [7] Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã khẳng định và công nhận rằng một ánh sáng thiêng liêng từ các Tin Mừng đã chiếu rọi với một sức mạnh đặc biệt trong các bài viết của Đấng Sáng lập Opus Dei, chính vì Ngài đã dạy rằng việc nên thánh có thể và phải đạt được trong những hoàn cảnh đời sống bình thường của người Kitô hữu [8], được dệt bằng những giờ làm việc, bằng mối quan tâm dành gia đình, các mối quan hệ nghề nghiệp và xã hội...

Thiên Chúa đã đặt vào tim Thánh Josemaria “*mong ước mãnh liệt giúp đỡ mọi người ở mọi hoàn cảnh và điều kiện hiểu rằng cuộc sống bình thường có thể nên thánh và được đầy tràn Thiên Chúa. Chúa mời gọi chúng ta thánh hóa các bốn phận thông thường hằng ngày, vì chính nơi đó sự hoàn hảo của người Kitô hữu có thể được tìm thấy*”. [9] Và Chúa đã soi sáng cho Ngài sáng lập Opus Dei, một con đường nên thánh qua việc chu toàn công việc và bốn phận hằng ngày của người Kitô hữu. [10] Tinh thần của Ngài là một người dẫn đường tin cậy cho những ai muốn tìm gặp Chúa Kitô, đi theo Chúa và yêu mến Chúa giữa những thực tại trần thế, trên những giao lộ của thế giới này.

Mầu nhiệm Nhập thể là món quà Thiên Chúa ban tặng toàn thể nhân loại. Đức Thánh Cha giải thích: Ngôi Lời Thiên Chúa, «khi xuống làm người, đã muốn ban tặng chính mình cho nhân loại, Ngài đã trao ban chính

mình cho chúng ta [...], Ngài đã mang lấy nhân tính của chúng ta để ban tặng chúng ta thiên tính của Ngài. Đây là một tặng phẩm vĩ đại. Ngay cả khi chúng ta tặng quà, điều quan trọng không phải là món quà có đắt tiền hay không; ai chưa trao tặng một chút gì của chính bản thân mình thì vẫn còn là trao tặng quá ít; hơn nữa, nhiều khi chúng ta còn tìm cách thay thế trái tim và nỗ lực trao tặng chính mình bằng tiền bạc, của cải vật chất. Mẫu nhiệm Nhập thể cho ta thấy Thiên Chúa không làm như thế: Ngài không tặng chúng ta một cái gì đó, nhưng Ngài đã trao tặng chính Ngài trong Người Con duy nhất của Ngài.» [11] Và Ngài chờ đợi một đáp trả tương xứng từ mỗi người chúng ta.

Giữa tháng này, mùa Chay sẽ bắt đầu, đó là một khoảng thời gian đặc biệt để xem lại cách hành xử của chúng ta, và xét mình xem chúng ta có quảng đại với Chúa và với người khác vì Chúa không. Trong bài đọc

thứ hai vào ngày thứ tư Lễ Tro, vị
Tông Đồ Dân Ngoại đã nói với chúng
ta, từ phía Chúa: *«Ta đã nhận lời
người vào thời Ta thi ân, phù trợ
người trong ngày Ta cứu độ. Vậy, đây
là thời Thiên Chúa thi ân, đây là ngày
Thiên Chúa cứu độ.»* [12] Cũng trong
bức thư trên, Thánh nhân đã khuyến
khích chúng ta phục vụ Chúa trong
mọi lúc: *«gian nan, khốn quẫn, lo âu,
đòn vọt, tù tội, loạn ly, nhọc nhằn, vất
vả, mất ăn mất ngủ, chúng tôi đều rất
mục kiên trì chịu đựng. Chúng tôi còn
chứng tỏ điều đó bằng cách ăn ở trong
sạch, khôn khéo, nhẫn nhục, nhân
hậu, bằng một tinh thần thánh thiện,
một tình thương không giả dối».* [13]

Thánh Josemaria viết: Những lời đó
của Thánh Tông đồ phải khiến chúng
ta thật vui mừng, vì chúng giống như
sự phong thánh cho ơn gọi của người
Kitô hữu bình thường, của các con,
những người sống giữa đời, chia sẻ
nhiệt huyết, niềm vui, nỗi buồn với
những người như chúng con. Quả là

một con đường thiêng liêng! Điều Chúa muốn nơi các con là hãy hành động trong mọi lúc như con cái và người phục vụ của Ngài. Nhưng để những hoàn cảnh bình thường của cuộc sống trở nên con đường thiêng liêng, chúng ta phải biết thật sự thay đổi bản thân, và biết trao tặng chính mình. Quả thật, Thánh Phaolô đã dùng những từ rất mạnh: ông đã hứa một cuộc sống khó khăn, nguy hiểm và luôn căng thẳng cho người Kitô hữu. Quả là sẽ làm lệch lạc Kitô giáo khi chúng ta cố biến đạo mình thành một con đường thoải mái dễ dàng! Nhưng cũng không đúng sự thật nếu chúng ta nghĩ rằng cuộc sống sâu sắc và nghiêm túc này, với tất cả những khó khăn của đời người, là một cuộc sống đầy lo âu hay sợ hãi. Người Kitô hữu là con người thực tế, một thực tế siêu nhiên và nhân loại, nhận biết mọi khía cạnh cuộc sống: nỗi buồn, niềm vui, đau khổ của bản thân hay của tha nhân, lòng tin tưởng và sự nghi ngờ, sự quảng đại và lòng ích kỷ. Người Kitô hữu biết tất cả và

đương đầu với tất cả, với nghị lực và sức mạnh tâm hồn nhận được từ Thiên Chúa.[14]

Trước khi tiếp tục, Cha nghĩ chúng ta nên dừng lại và tự hỏi: Tôi có đang chuẩn bị sống những tuần lễ này trong tâm tình sám hối? Tôi có ao ước chia sẻ hy tế của Chúa Giêsu? Tôi có đấu tranh chống lại nỗi sợ hãi việc hãm mình?

Chỉ khi xem xét với cái nhìn Kitô hữu (như Cha vừa làm qua việc trích dẫn lời của Đấng Sáng lập) về những thăng trầm của đời sống chúng ta, những đau khổ thường xuyên và những giới hạn của phận làm người, chúng ta mới có thể hiểu được cách sâu sắc thực tế thân phận con người. Để tìm ý nghĩa trong những lo âu và thậm chí trong những lo sợ mà chúng ta có thể phải đối đầu trong cuộc sống - đau khổ, thất nghiệp, bệnh tật, chết chóc - chúng ta cần phải có một niềm tin chân thành vào tình yêu vô

biên của Thiên Chúa. Chỉ dưới ánh sáng của Ngôi Lời Nhập Thể, mọi thứ trong cuộc sống chúng ta mới tìm thấy ý nghĩa. «Cùng với sự Nhập Thể của Con Thiên Chúa, một cuộc sáng tạo mới đã được mang lại để cho chúng ta câu trả lời hoàn chỉnh cho câu hỏi ‘Con người là ai?’ Kế hoạch của Thiên Chúa đối với nhân loại đã được thể hiện hoàn hảo chỉ nơi Đức Giêsu.» [15]

Công đồng Hội Thánh vừa rồi cũng diễn đạt rõ điều này: «Trong thực tế, chỉ trong mầu nhiệm Ngôi Lời Nhập Thể, mầu nhiệm con người mới được sáng tỏ. Adam, con người đầu tiên, là hình ảnh của Đấng phải đến, Chúa Kitô. Adam mới, Chúa Kitô, trong từng mặc khải mầu nhiệm Chúa Cha và tình yêu của Ngài, đã bày tỏ cách trọn vẹn con người cho chính con người và chỉ cho con người thấy sự cao cả trong ơn gọi của mình.» [16]

Các con thân mến, Cha xin nhấn mạnh lần nữa: chúng ta hãy cố gắng tận dụng việc đọc sách Tin Mừng. Muốn được như vậy, chúng ta hãy suy niệm thật kỹ các giai đoạn trong cuộc đời của Chúa Giêsu. Thánh Josemaria luôn dặn chúng ta không nên đọc những đoạn Tin Mừng như thể chúng không dính dáng gì đến chúng ta, nhưng trái lại ta phải đi vào trong khung cảnh đó *như một nhân vật giữa các nhân vật khác*, với những yếu đuối của mình, và những mong muốn được tiến bộ, trong niềm thán phục sự hiện diện của Nhân Tính Rất Thánh của Chúa Giêsu Kitô, và cậy dựa vào sức mạnh thiêng liêng của Ngài.

Theo Chúa Kitô: đây là bí quyết. Hãy tháp tùng Ngài gần đến độ ta cùng sống với Ngài, như mười hai Tông đồ đầu tiên; gần đến độ ta được hòa nhập vào Ngài. Như vậy, ta sẽ sớm khẳng định- nếu ta không cản trở tác động của ân sủng- rằng chúng ta đã

mặt lấy Chúa chúng ta, Đức Giêsu Kitô(xem Rm 13,14). *Chúa phản chiếu trong ừng xử của ta như trong một tấm gương. Nếu tấm gương thật sự tốt, nó sẽ giữ đúng khuôn mặt đáng yêu của Đấng Cứu Độ, không méo mó, không bôi bác: và người khác có thể chiêm ngưỡng Ngài, đi theo Ngài. [17]*

Trong những tuần đầu của mùa Thường niên, và sau đó là trong mùa Chay, Hội Thánh giới thiệu cho chúng ta những giai thoại làm nổi bật thiên tính và nhân tính của Chúa Giêsu. Bên cạnh những phép lạ vĩ đại chứng tỏ thiên tính của Ngài, chúng ta còn chứng kiến thực tế nhân tính của Ngài: Ngài đói và khát, những đoạn đường dài từ nơi này sang nơi khác làm Ngài mệt mỏi, Ngài vui mừng khi tìm thấy những tấm lòng mở ra đón nhận ân sủng, Ngài buồn bã khi có những người từ chối ân sủng. Bình luận về một trong những trình thuật này, Thánh Josemaria đã thốt lên: *Ngài đã đói. Đấng Sáng tạo vũ trụ,*

Thiên Chúa của tất cả mọi thứ, lại đang đói! Chúa ơi, con xin cảm tạ Ngài đã khiến cho Thánh sử được linh hứng để hé lộ ra chi tiết đó,

điều đó đòi buộc con phải yêu Chúa nhiều hơn, và khích lệ con ao ước mãnh liệt được chiêm ngưỡng Nhân Tính Thật Thánh Thiện của Ngài! Perfectus Deus, perfectus homo (Kính Tin kính Athanase), *Chúa hoàn hảo và Người hoàn hảo, bằng xương và bằng thịt, như bạn và tôi.* [18]

Nếu chúng ta bền đỗ trên con đường từ Nagiarét đến Thập giá, các cánh cửa của sự sống thần linh sẽ rộng mở cho chúng ta. Vì khi chúng ta năng lui tới với Đức Kitô - con người, chúng ta sẽ học được cách đến với Đức Kitô - Thiên Chúa, rồi trong Ngài và qua Ngài, chúng ta sẽ đến với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần: Thiên Chúa Duy Nhất và Ba Ngôi. Cha Thánh Josemaria bảo đảm với chúng ta rằng trên con đường nên

thánh, sẽ đến lúc mà lòng ta cần “phân biệt và tôn thờ từng Ngôi vị trong Ba Ngôi Thiên Chúa. Linh hồn quả như thực hiện một khám phá trong đời sống siêu nhiên, như một đứa trẻ từ từ mở mắt ra thế giới chung quanh em. Rồi linh hồn sẽ bắt đầu một cuộc gặp gỡ đầy yêu thương với Cha, với Con, và với Thánh Thần, rồi nó sẽ sẵn sàng vâng theo tác động của Đấng Bào Chữa Ban Sự Sống, Đấng hiến mình cho chúng ta mặc dù chúng ta không xứng đáng: đó là những ân sủng và nhân đức siêu nhiên!” [19]

Thánh Josemaria nói thêm: Khổ tu? Thần bí? Tên gọi không quan trọng. Dù là khổ tu hay thần bí, quan trọng là có thể làm được gì? Đó là đặc ân của Chúa. Nếu con chịu khó suy niệm, Chúa sẽ không từ chối giúp đỡ con. Đức tin và việc làm của đức tin: vâng, nhiều việc làm, bởi vì-như con đã thấy từ đầu và Cha đã nhắc lại lúc cần thiết- Chúa ngày càng đòi hỏi nhiều

hơn. Đó là chiêm niệm và kết hiệp: đó là cách rất nhiều Kitô hữu sống đạo, mặc dù nhiều khi họ lại hông nhận ra điều đó. [20]

Giữa tháng này, gần như trùng với ngày bắt đầu mùa Chay, chúng ta kỷ niệm hai sự can thiệp của Chúa trong hành trình của Opus Dei: Đó là ngày 14 tháng 2 năm 1930 và năm 1943. Với ngày thứ nhì này, năm nay chúng ta mừng bảy mươi năm bằng chứng Nước Trời đã thật gần Opus Dei! Trong ngày tạ ơn đó, chúng ta mong ước lời cầu nguyện của chúng ta bay đến Chúa nhờ tay Rất Thánh Trinh Nữ, Mẹ chúng ta, Người chúng ta tôn kính đặc biệt dưới danh hiệu *Mater Pulchrae Dilectionis*, Mẹ Tình Yêu, danh hiệu mà Giáo Hội tôn kính Mẹ và Cha chúng ta cũng rất thích.

Sau đó, đến ngày 19, ngày mà Cha Don Alvaro quý mến mừng Thánh Bốn mạng của Ngài. Giáo Hội đã công nhận rằng Ngài đã thực hành tất cả

các nhân đức một cách anh hùng; chúng ta hãy chạy đến xin Ngài cầu bầu; hãy xin Chúa cho chúng ta biết cách trung thành đi trọn con đường ơn gọi Kitô hữu, trong tìm kiếm, tìm thấy và yêu mến Chúa Giêsu Kitô nơi tất cả những gì đan dệt nên mỗi ngày sống của chúng ta. Nhờ ơn Chúa, lịch sử của Opus Dei còn có trong tháng này những ngày kỷ niệm khác. Cha chắc chắn rằng các con sẽ sống lại chúng cách trọn vẹn và thật sự như khi những sự kiện đó xảy ra; Đấng Sáng lập đã từng khuyên chúng ta: đừng nghĩ chúng đơn thuần chỉ là những kỷ niệm, như thể là những sự kiện xa xưa, đã đóng băng trong lịch sử.

Với tất cả lòng yêu mến, Cha chúc lành cho các con!

Cha của các con,

Javier

Rôma, ngày 1 tháng 2 năm 2013.

Ghi chú:

[1] Xem Thánh Josemaria, *Những người bạn của Chúa*, số 294

[2] Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI, Diễn văn tại buổi chiều chung, ngày 2/1/2013

[3] Thánh Josemaria, Ghi chú từ một buổi suy niệm, 25/12/1972

[4] Công đồng Vatican II, Const. Past. Vui mừng và Hy vọng, số 22

[5] Bênêđictô XVI, Diễn văn tại buổi chiều chung, ngày 9/1/2013

[6] Gioan 14,6

[7] *Giáo lý của Hội Thánh Công giáo*, số 553

[8] Xem Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI, Exhort. apost. *Verbum Domini*, 30/9/2010, số 48

[9] Thánh Josemaria, *Chúa Kitô đi ngang qua*, số 148

[10] Kinh cầu nguyện Thánh Josemaria

[11] Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI, Diễn văn tại buổi chiều chung, ngày 9/1/2013

[12] Sách lễ Rôma, Thứ tư Lễ Tro, bài đọc hai

[13] 2 Co 6,4-6

[14] Thánh Josemaria, *Chúa Kitô đi ngang qua*, số 60

[15] Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI, Diễn văn tại buổi chiều chung, ngày 9/1/2013

[16] Công đồng Vatican II, Const. Past. Vui mừng và Hy vọng, số 22

[17] Thánh Josemaria, *Những người bạn của Chúa*, số 299

[18] Như trên, số 50

[19] Như trên, số 306

[20] Như trên, số 308

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-uc-
giam-quan-thang-2-nam-2013/](https://dev.opusdei.org/vi-vn/article/thu-uc-giam-quan-thang-2-nam-2013/)
(08-08-2025)